

prima instanță – (judecătoria Buiucani mun. Chișinău) S.Lazări
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) N.Traciuc, M.Anton, I.Cotruță

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Clichici Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Clichici Nicolae împotriva lui Chirilenco Serghei cu privire la încasarea sumelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Chirilenco Serghei, s-a casat hotărârea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 04 februarie 2014 și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 26 iulie 2013, Clichici Nicolae s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Chirilenco Serghei solicitând încasarea împrumutului în mărime de 20000 lei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Clichici Nicolae a indicat că, la 28 octombrie 2011 a întocmit o recipisă ce a avut ca obiect transmiterea lui Chirilenco Serghei a sumei de 20000 lei, pe un termen de 30 zile. Chirilenco Serghei a dat asigurări că la expirarea termenului v-a restitui suma împrumutată, fapt ce nu a fost executat.

Menționează că banii de facto au fost transmiși pîrîtului în luna august 2011, însă după nenumăratele adresări către Chirilenco Serghei, acesta se eschiva de la restituirea sumei împrumutate, astfel a hotărît ca să fie semnată recipisa supra enunțată, într-u confirmarea datoriei existente. Susține că pîrîtul conștient nu a indicat în recipisa dată, termenul de restituire a banilor împrumutați, menționînd că îi v-a restitui după primirea venitului de la societatea pe acțiuni „BTA 25” pentru arenda autobuzelor.

La 04 februarie 2014, Clichici Nicolae a depus cerere suplimentară prin care a solicitat încasarea datoriei în sumă de 20000 lei cu titlu de datorie, suma de 3966 lei cu titlu de dobândă de întârziere și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea judecătoreii Buiucani mun. Chișinău din 04 februarie 2014, a fost admisă acțiunea.

S-a încasat de la Chirilenco Serghei în beneficiul lui Clichici Nicolae suma de 20000 lei drept datorie, suma de 3966 lei dobândă de întârziere și suma de 60,45 lei cheltuieli suportate în legătură cu citarea pârâtului.

S-a încasat din contul lui Chirilenco Serghei taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 720,79 lei.

Prin încheierea judecătoreii Buiucani mun. Chișinău din 07 aprilie 2014 s-a corectat omisiunea admisă în hotărârea judecătoreii Buiucani mun. Chișinău din 04 februarie 2014 și s-a dispus încasarea suplimentară a sumei de 60,45 lei, ca compensare a cheltuielilor pentru citarea publică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, a fost respinsă cererea de apel depusă de către Chirilenco Serghei și a fost menținută hotărârea primei instanțe fără modificări.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2015 s-a admis recursul declarat de către Chirilenco Serghei.

S-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, a fost admisă cererea de apel depusă de către Chirilenco Serghei.

S-a casat hotărârea judecătoreii Buiucani mun. Chișinău din 04 februarie 2014 și încheierea din 07 aprilie 2014 și s-a emis o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Clichici Nicolae, s-a respins ca nefondată.

La 17 august 2016 Clichici Nicolae a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, prin care a solicitat, menținerea hotărârii judecătoreii Buiucani mun. Chișinău din 04 februarie 2014.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată. În cadrul examinării apelului nu a fost citat legal conform art.103 din Codul de procedură civilă.

Susține că nu a cunoscut despre examinarea cererii de apel, iar ca consecință ia fost limitat accesul la justiție, fiind în imposibilitate de a prezenta referință asupra cererii de apel. Despre decizia emisă a cunoscut în cadrul procedurii de executare, fiind informat de către executorul judecătoresc.

Relatează că corespondența instanței de apel a fost trimisă la o adresă unde nu mai locuiește, iar citațiile au fost returnate fără dovada de recepționare, iar acest fapt constituie temei de casare a deciziei, încadrându-se în prevederile art. 432 alin.3) lit. b).

Nu i s-a comunicat despre locul, data și ora ședințelor de judecată, iar apelantul a dus instanța în eroare prezentînd probe false și nu a avut posibilitatea de a le combate.

De asemenea menționează că este eronată concluzia instanței precum că recipisa semnată de către părți nu reprezintă un contract de împrumut, nefiind stabilit clar această concluzie și temeiurile de nulitate a ei.

Susține că nu este de acord cu soluția instanței de apel, fiind neîntemeiată și ilegală din motiv că la pronunțarea soluției instanța a încălcat normele de drept procesual și material. Constatările efectuate de către instanța ierarhic inferioară este arbitrală și cad sub incidența art.432 alin.4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 03 octombrie 2016 Chirilenco Serghei a indicat că decizia instanței de apel este întemeiată. Recursul înaintat poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în prevederile art.432 Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la 28 ianuarie 2016.

Prin scrisoarea din 19 februarie 2016 a expedit copiat deciziei părților din proces.

La materialele cauzei lipsește dovada recepționării copiei deciziei motivate de către recurent.

Recurentul susține că a făcut cunoștință cu decizia instanței de apel la 12 august 2016.

Recursul a fost depus la 17 august 2016, respectiv a fost depus în termenii prevăzuți de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea

eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Argumentul recurentul privind necitarea în instanța de apel, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat și nejustificat, or instanța de apel a respectat procedura de citare a părților, Clichici Nicolae fiind citat pe adresa care personal a indicat-o în cererea de chemare în judecată (f.d.127), iar ulterior a fost citat și pe o altă adresă, avizul de recepție fiind recepționat contra semnătură la 14 decembrie 2015 (f.d.155), astfel că ultimul a cunoscut despre examinarea apelului la 28 ianuarie 2016.

Prin urmare alegațiile invocate sunt declarative și nu corespund realității.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Clichici Nicolae nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Clichici Nicolae se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari